

ගාල්ලට මුහුණලා ඇති 'ගාල්ල ෆේස්'

තුෂාරා සෙවිවන්දි

විවිධ වයස් කාණ්ඩවල, විවිධ සමාජ මට්ටම්වල මෙන්ම විවිධ ජාතීන්ට අයත්වන බොහෝ දෙනාට විවිධ නිවැරදි, කෙලිදෙළෙන් හැසිරෙන්නට, මිත්‍ර සන්ධිවයන් පවත්වන්නට ද දොඩමලුවන ප්‍රේමවන්තයින්ටද ගාලු මුවදොර පීටිය තෝරාගන්න බවට පත් වී ඇත.

අද කුඩා බිම් තිරුවකට සීමා වුවද යටත්විජය සමයේදී කොළඹ කොටුවේ දකුණු හේට්ටුවේ සිට ගල්කිස්ස දක්වා ම තිබූ තැනිතලා ප්‍රදේශය ගාලු මුව දොර වශයෙන් හඳුන්වා ඇත.

ගාලු මුවදොර හෙවත් 'ගෝල් ෆේස්' යන නාමය ලැබී ඇත්තේ 'ගෝල් ෆාස්' (Galle Foss) යන මිලන්ද යෙදුම නිසා බවත් එහි අර්ථය වන්නේ ගාල්ල දෙසට මුහුණ ලා ඇති ප්‍රකාර බැම්ම යන්නයි.

එබැවින් ගාල්ල දෙසට මුහුණලා ඇති හෙයින් ගාලු මුවදොර වශයෙන් ඉංග්‍රීසියේ 'ගෝල් ෆේස්' (Galle Face) යනුවෙන් හඳුන්වන්නට ඇති බව ඉතිහාසඥයකු වන ආචාර්ය ආර්.එල්. බ්‍රෝනියර් මහතා පෙන්වා දී ඇත.

යටත් විජය සමයේදී, වැරදි කරුවන් එල්ලා මරණ වධක ක්‍රමයක් ලෙස ද විටෙක සුඛාන ක්‍රමයක් ලෙසද භාවිතා කළ මෙම කුම බාගය 1828 දී මෙරට සිටි ආණ්ඩුකාරවරයා වූ එඩ්වඩ් බාන්ස් විසින් තුරන් කරන පිටියක් ලෙස යොදා ගෙන ඇත.

පසු කාලයක දී ගෝල් ෆේස් පීටිය ගෝල්ෆ් ක්‍රීඩාව සඳහාද යොදා ගෙන ඇත. 1856 දී මෙරට ආණ්ඩුකාරවරයකු වූ ශ්‍රීමත් හෙන්රි වෝඩ් විසින් ගාලු මුව දොර පීටිය කොළඹ වෙසෙන අමුත්, කාන්තාවන් ඇතුළු ජනයාගේ විවේකය පිණිස වෙන් කරන බවත් එය ඉදිරි කාලයන්හි අනුග්‍රහය යටතේ පවත්වා ගෙන යායුතු බවත් එලෙසක ලියා ප්‍රකාශයට පත් කරනු ලැබීය.

එතැන් පටන් බොහෝ ජනයා මෙම බිම් තිරුවේ හිඳගස් කාලය ගත කිරීමටත් තෙරක් නොපෙනෙන සුදුසු අයවැද්දන්ට පැමිණෙති.

එදා සිට අද දක්වා ගාලු මුවදොර හා බැඳුණු සංස්කෘතිය පරිණාමයට ලක්වී තිබුණත්, එතෙක් මෙතෙක් මිනිසුන් ගාලු මුවදොර හා ආදරයෙන් බැඳුණු හේතුවනම් වෙනස් වී නොමැත.

8 වන පිටුවේ

යන්න අපහැදිලිය. මහින්ද රාජපක්ෂට නැවත රට බාර්දීමේ වැඩසටහනක් ක්‍රියාවට නංවා ඇත්තේ මෙහිලාල නායකත්වය දරන ඒ සන්ධානයේම හවුල්කාර සුළු පක්ෂ කීපයකි.

හවුල් මහ පක්ෂය වන ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ බහුතරයක් සභායා දක්වන්නේද ඒ වැඩසටහනටය. ඒ අතර ඉදිරි මැතිවරණයේදී මේ සියල්ල නැවත එක පිලකට ගොණුවී ජනාධිපතිවරයා නායකත්වය දෙන සන්ධානයක් ලෙස තරඟයට එමට සැළසුම් සකස් වෙමින් පවතී. පසුගිය දිනවල ජනාධිපතිවරයාද පවසා තිබුණේ සන්ධානයේ "සියලු කුණු කපල" නැවත එක ගොඩකට එක්කර ගනිමින් ඉදිරි මැතිවරණයට මුහුණ දී එය ජයගත යුතු බවය. මතු සන්ධානය තුළ සිදුකරමින් සිටින ප්‍රතිසංස්කරණ දෙස බැලූ විටද ඒ බව පෙනී යයි. ඒ ආකාරයෙන් කටයුතු සිදුවුව හොත් නොබෝ කලකින්ම නැවතත් ඇතිවන්නේ ජනාධිපතිවරයාගේ අගමැතිවරයාගේ එකම පක්ෂයක් නියෝජනය කරන තත්වයකි. 19 වෙනි සංශෝධනයෙන් පවා ජනාධිපති ධුරය සම්බන්ධයෙන් කේන්ද්‍රීය වෙනස්කම් සිදුව නොමැති තත්වයක් තුළ ඒ ආණ්ඩුව සමාන වනු ඇත්තේ ඉකුත් ජනවාරි 08 වෙනිදාට පෙර පැවැති ආණ්ඩුවටමය. එකම වෙනස වනු ඇත්තේ එහි නායකත්වය මහින්දගෙන් මෙහිටි මාරුවී තිබීම පමණි. යම් ආකාරයකින් මහින්ද රාජපක්ෂ ඉදිරි මැතිවරණයට ඉදිරිපත්ව ජයගත හොත් පාර්ලිමේන්තුවේ බහුතර මන්ත්‍රී සාමන්තවක විශ්වාසය හිමිකරගනිමින් අගමැති ධුරයට වුවද පත්විය හැකිය. මේ තත්වය රටට ඉතාමත් අහිතකර ප්‍රතිපල ඇතිකර දීමට හේතුවිය හැකිය.

අනෙක් අතට ජනවාරි 08 වෙනි දින නැරඳුණේ සන්ධානයකට වැඩි ජනතාවක් විපක්ෂයේ පොදු අපේක්ෂකයාට ජන්දය දුන්නේ මහින්ද රාජපක්ෂ වෙනුවට මෙහිලාල සිරිසේන ආදේශ කිරීමට නොවේ. රටේ බලවත් දේශපාලන ප්‍රතිසංස්කරණ වැඩසටහනකට මුල පිරීමටය. කටයුතු සිදුවෙමින් පවතින්නේ ඊට ප්‍රතිවිරුද්ධවය. විප්ලවය පරාජය කොට ගිය සියලුමින් නිබන්දනයේ ප්‍රති විප්ලවය ය.

එබැවින් ඉදිරි මැතිවරණයේදී එක්සත් ජනතා නිදහස් සන්ධානය හෝ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය මුලිකව ගොඩනැගෙන කවර හෝ සන්ධානයක් කොන්දේසි වර්ගව, අභිවාර්යෙන්ම පරාජයට පත්කළ යුතුය. එම සන්ධානය කවර ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශයක් ඉදිරිපත් කළද එය විමසා බැලීමකට පවා නොරැඳී ඉවත දැමිය යුතුය. දේශපාලන තත්කඩයන් සහ වෘථික අවස්ථාවාදීන් සමූහයක් වෙත නැවත නැවතත් විශ්වාසය තැබීම කිසි ලෙසකින් නිවර්තන නොකළ යුතුමය. එබැවින් ජනාධිපතිවරණයේදී මහින්ද රාජපක්ෂ පරාජය කළාක් මෙන්ම ජනතාව එක පෙළට පෙළ ගැසී ඉදිරි මහ මැතිවරණයේදී ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය ප්‍රමුඛ සන්ධානයද කොන්දේසි වර්ගව පරාජය කළ යුතුමය. අන් කවර දේශපාලන පක්ෂයක් හෝ සන්ධානයක් බලයට පත්කර ගන්නද සන්ධානය බලයට පත්කරගැනීමකින් සිදුවන හානිය සිදුනොවනු ඇත. අනෙක් අතට අදුන් පාර්ලිමේන්තුවක් පත්කොට ගැනීමෙන් ජනවාරි 08 ජනවර්ෂ දෙසට තවත් පියවරක් දෙකක් තැබීමට යළිත් අවකාශයක් නිර්මාණය කිරීමාණය කරගත හැකිවනු ඇත.

දුක තමයි රංජනී!

අමණ්ණ නාමල් කතන්දර

රසික සුරියආරච්චි

ඉහත දැක්වෙන "දුක තමයි රංජනී!" යන යෙදුම තත්කාලීන ලාංකික සිංහල ජනවචනේ භාවිතා වෙන්නකි. මෙහි මූලාශ්‍රය හෝ නිරුක්තිය මා හරහාට නොදනින. බොහෝ විට මෙය ජනප්‍රිය ටෙලි නාට්‍යයක චරිතයක් නිරන්තර කියූ වදන් පෙලක් වෙන්නට ඉඩ තිබේ. මා ඈත අතීත පරිදි මෙහි පිලිතුරු පදවැල වෙන්නේ "අනේ මන්ද සරන්!" යන්නයි.

දැනකයකටත් වඩා කාලයක් මා වාසය කළ අපේ ගම් පලාතේ කලාකාමී පිරිසක් එක් වී පිහිටුවා ගත් මහා කලා කවියක් විය. මේ ස්වේච්ඡා සංගමය මගින් දිගු කාලයක් තිස්සේ ප්‍රදේශයේ සංස්කෘතිය වෙනුවෙන් කළ වැඩ කටයුතු රාශියක් වේ. කලා කවියේ සාමාජිකයෝ ද, පොදුවේ සිංහල සාහිත්‍යයට, නර්තන, රංගන, ගායන, වාදන කලාවන්ට තම හැකි අයුරින් සේවය කළෝය.

මේ කලා කවියෙන් දැන් වසර කිහිපයක කලින් ඉතා වැදගත් අළුත් ව්‍යාපෘතියක් ඇරඹිණි. එය නම්, වසර අවසානයේ පවත්වන කලා කවියේ සාමාජික සාදයේ දී, ඒ වසරේ පොත් පත් ලියූ, ගී තැටි බිහි කළ, නාට්‍ය වේදිකාගත කිරීම සහ වෙනත් විවිධ කලා කටයුතු කළ අයව තවත් දීර්ග ගන්වනු පිණිස සහ මවුත් ගේ සේවය අගය කරනු පිණිස සමරා එලෙසයක් ප්‍රධානය කිරීමයි. මේ වැඩ පිලිවෙල අරඹා දෙවන වසර අවසානයේ දී පැවැත්වුණු වාර්ෂික සාදයේ දී, මේ ආකාරයේ එලෙසයක් මට ද ලැබුණි. ඒ මා එක්තරා පොතක් ලියා පල කිරීම අගයීම පිණිස ය. හොඳ වේලාවට මේ සම්මාන ප්‍රදානයේ දී අගයීමට ලක් කෙරෙන්නේ කලා කවියේ සාමාජිකයෙකු ගේ පොතක් ලියා පළ කිරීමේ කාර්යය පමණි. පොතේ ඇති වැදගත්කම ගැන සැලකිල්ලක් නොදැක්වේ!

වසරක් ගෙවී තවත් වසරක අවසානය එළැඹිණි. කුමන හෝ හේතුවක් නිසා ඒ වසරේ දී පැවැති සාමාජික සාදයේ දී මේ සාමාජික කෘති අගයීමේ අංගය දැක්වීම නොලැබිණි.

තවත් මාස ගණනකට පසුව අපේ කලා කවියේ වාර්ෂික මහා සභා රැස්වීම පැවැත්විණි. එහි දී, වසරේ ප්‍රථම වාර්තා ඉදිරිපත් කළායින් පසුව එළැඹෙන සාකච්ඡා වාරයේ දී, මා මේ පිලිබඳව ප්‍රශ්නයක් ගෙවී යන වසරේ කලා කවියේ නායකත්වය දැරූ සහායකයාට යොමු කළෙමි.

"පසුගිය වසර තුළ දී අපේ සාමාජිකයින් විසින් එලිකරවනු ලැබූ කලා කෘති අගයීම පසුගිය වාර්ෂික සාදයේ දී නොකළේ ඇයි?" ඒ මා ආසු සරල ප්‍රශ්නයකි. ඒ ඇතැම්මේ ක්‍රියාවලිය, කලා කවිය විසින් අනුකර දමා නැති බවත්, සිදු කෙරුණේ කල් දැමීමෙන් පමණක් බවත්, නුදුරු දිනයක දී පැවැත්වෙන වාර්ෂික සුනද සාදයේ දී ගිය වසරේ සහ මේ වසරේ කලා කෘති සඳහා ඇතැම්මේ උත්සව දෙකම එකට පවත්වන බවත් මට පිලිතුරු ලෙස ලැබුණි.

"ඒ වගකීම මම පුද්ගලිකව බාර ගන්නවා!" තම සේවා කාලය නිමවන සභාපති වැඩිදුරටත් පැවසීය.

මේ කාර්යයය ඒ වන විට පුරා අවුරුද්දක් ම ප්‍රමාද වී ඇත්තේ වුවද, "බෙරට් ලේට් දැන් නෙවේ!" යැයි කියවෙන කියමනට ද අනුව,

සභාපති ගෙන් මට ලැබුණු ඒ පිලිතුරු සතුටුදායක පිලිතුරක් විය.

ඒ රැස්වීමෙන් වක දිනකට පසු මට දුරකතන ඇමතුමක් ලැබුණි. ඒ නිටපු සභාපති ගෙනි. "රසික, මේ පාර පැවැත්වෙන වාර්ෂික සාදයේ දී, අප කලාකෘති අගයීමේ අංගයට ගිය වසරේ නම් ලැයිස්තුව හඳුන්වන බාර වෙලා තියෙන්නේ මටයි. මට කියන්නකෝ මගේ ලියපු පොත ගැන විස්තර?" නිටපු සභාපති මගෙන් ඉල්ලීමක් කළේය.---

"මොන පොත ද? මං ලියපු එකම පොත ලියලා දැන් අවුරුදු දෙකකටත් වැඩියි නේ! ඒක මීට අවුරුදු දෙකකට කලින් තියපු උත්සවයේ දී පැවැත්වුණු අගයීමට අයිති වුණා නේ!" මම පැවසුවෙමි.---

"මං හිතුවේ රසික ගිය අවුරුද්දේදී අළුත් පොතක් ලිව්වය කියලයි."---

"ඇයි නිටපු සභාපති මහා එතෙම හිතුවේ? මං අළුතින් පොතක් ලිව්වා නං මබට පිටපතක් නොදී ඉන්නේ නෑ නොවේ?"

"නෑ ඉතිං, රසික එද අර රැස්වීමේ දී මේ කලාකෘති අගයීම ගිය අවුරුද්දේදී නොපැවැත්වීම ගැන ප්‍රශ්න කලා නේ, ඒකයි මං හිතුවේ රසිකත් පොතක් ලියලා ය කියලා!"---

මට ඇතිවුණු හැඟීම විස්තර කළ යුතු හොඳම ක්‍රමය මෙලෙස වේ.

දුක තමයි රංජනී!

"අනේ නිටපු සභාපති, මට ලැබෙන්න තිබුණු දෙයක් නොලැබුණු තිත්ද නොවෙයි, මට ලැබිලා, අනෙක් අයට නොලැබුණු තිත්දයි මං ඒ ප්‍රශ්න කෙරුවෙමි!"

"ආ, ඇත්තද?"

ඒ දුරකතන කතාබහ එතෙමගේ අවසානය විය. මේ සිද්ධිය අනුසාරයෙන් අපට කතාබහ කළ හැකි ප්‍රධානම කරුණ නම් මෙයයි.

අප බොහෝ දෙනෙක් සිතනුයේ, තමන් වගේ ම අන් අයත් යම් හැඩක් ගන්නේත් තමන් ගේ වාසියට පමණක් කියයි. තමන්ට නොව, අනුන්ට වෙත අසාධාරණකම් ගැන කතා කරන අයත් සිටිනා බව එවැන්නෝ නොදනිති.

කරුණු එසේ හෙයින්, තමන්ට අවාසියක් වුණත් අනුන් ගේ අයිතීන් වෙනුවෙන් කතා කරන අය ඉන්නා බවත්, ඒ එක්කම, තමන් ගේ මහය ඊට ගාත්පසින් ම වෙනස් වුණත් වෙනත් අයට ඔවුන් ගේ මහ දැරීමට ඇති අයිතිය වෙනුවෙන් කතා කරන අය ඉන්නා බවත් දැන ගැනීම, ඒ පිරිසට සිතිය විකල්වෙන තත්වයක් වෙනු ඇති බව අමුතු වෙන්න කිව යුතු නොවේ යැයි සිතමි.